

Downloaded via the EU tax law app / web

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2018. gada 6. septembrī (*)

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu – Sociālais nodrošinājums – Regula (ES) Nr. 987/2009 – 5. pants un 19. panta 2. punkts – Darba ņēmji, kas nokoti darbā citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā darba devēja parasti veic darbību – Izcelsmes dalībvalsts veikta apliecības A 1 izsniegšana pēc darba ņēmju iekaušanas uzņemšanas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmā – Administratīvās komisijas ziņojums – Apliecības A 1 nepamatota izsniegšana – Konstatējums – Šo apliecību saistošais raksturs un atpakaļejošs spēks – Regula (EK) N. 883/2004 – Piemērojamie tiesību akti – 12. panta 1. punkts – Jautājums “persona, kas nosūtīta aizstāt citu personu”

Lieta C-527/16

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa, Austrija) iesniedza ar lūgumu, kas pieņemts 2016. gada 14. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 14. oktobrī, tiesvedībā

Salzburger Gebietskrankenkasse,

Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz,

piedaloties:

Alpenrind GmbH,

Martin Meat Szolgáltató és Kereskedelmi Kft,

Martimpex Meat Kft,

Pensionsversicherungsanstalt,

Allgemeine Unfallversicherungsanstalt.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*], Ž. K. Bonišo [*J. C. Bonichot*], S. Rodins [*S. Rodin*] un E. Regans [*E. Regan*] (referents),

ģenerālvokāts: H. Saugmandsgors ģe [*H. Saugmandsgaard Øe*],

sekretāre: M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ģemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 28. septembra tiesas sēdi,

ģemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Salzburger Gebietskrankenkasse* v?rd? – *P. Reichel, Rechtsanwalt,*
- *Alpenrind GmbH* v?rd? – *R. Haumer un W. Berger, Rechtsanwälte,*
- *Martimpex?Meat Kft un Martin?Meat Szolgáltató és Kereskedelmi Kft* v?rd? – *U. Salzburg un G. Simonfay, Rechtsanwälte,*
- Austrijas vald?bas v?rd? – *G. Hesse, p?rst?vis,*
- Be??ijas vald?bas v?rd? – *L. Van den Broeck un M. Jacobs, p?rst?ves,*
- ?ehijas Republikas vald?bas v?rd? – *M. Smolek, J. Vl?il, J. Pavliš un O. Šváb, p?rst?vji,*
- V?cijas vald?bas v?rd? – *T. Henze un D. Klebs, p?rst?vji,*
- ?rijas v?rd? – *L. Williams, G. Hodge, J. Murray un E. Creedon, k? ar? A. Joyce un N. Donnelly, p?rst?vji,*
- Francijas vald?bas v?rd? – *C. David, p?rst?ve,*
- Ung?rijas vald?bas v?rd? – *M. Fehér, p?rst?vis,*
- Polijas vald?bas v?rd? – *B. Majczyna, p?rst?vis, kam pal?dz M. Malczewska, adwokat,*
- Eiropas Komisijas v?rd? – *B. R. Killmann un D. Martin, p?rst?vji,*

noklaus?jusies ?ener?ladvok?ta secin?jumus 2018. gada 31. janv?ra tiesas s?d?,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu ir par to, k? interpret?t, pirmk?rt, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. apr?lis) par soci?l?s nodrošin?šanas sist?mu koordin?šanu (OV 2004, L 166, 1. lpp., un labojums – OV 2004, L 200, 1. lpp.), kur? groz?jumi ir izdar?ti ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 1244/2010 (2010. gada 9. decembris) (OV 2010, L 338, 35. lpp.) (turpm?k tekst? – “Regula 883/2004”), 12. panta 1. punktu, k? ar?, otrk?rt, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 987/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka ?stenošanas k?rt?bu Regulai (EK) Nr. 883/2004 (OV 2009, L 284, 1. lpp.), kur? groz?jumi ir izdar?ti ar Regulu Nr. 1244/2010 (OV 2010, L 338, 35. lpp.) (turpm?k tekst? – “Regula Nr. 987/2009”), 5. pantu un 19. panta 2. punktu.

2 Šis l?gums ir iesniegts saist?b? ar tiesved?bu starp *Salzburger Gebietskrankenkasse* (Zalcburgas feder?l?s zemes Re?ion?l? slimokase, Austrija) (turpm?k tekst? – “Zalcburgas slimokase”) un *Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz* (feder?lais nodarbin?t?bas, soci?lo lietu un pat?rt?ju ties?bu aizsardz?bas ministrs, Austrija) (turpm?k tekst? – “ministrs”), kas v?ršas pret *Alpenrind GmbH, Martin?Meat Szolgáltató és Kereskedelmi Kft* (turpm?k tekst? – “*Martin?Meat*”), *Martimpex?Meat Kft* (turpm?k tekst? – “*Martimpex*”), *Pensionsversicherungsanstalt* (Pensiju iest?de, Austrija) un *Allgemeine Unfallversicherungsanstalt* (Visp?r?j? negad?jumu apdrošin?šanas iest?de, Austrija) par ties?bu aktiem soci?l? nodrošin?juma jom?, kuri attiecas uz person?m, kuras ir nor?kotas str?d?t Austrij? saska?? ar l?gumu starp *Alpenrind*, kas re?istr?ta Austrij?, un *Martimpex*, kas re?istr?ta Ung?rij?.

Atbilstošs Savienības tiesību normas

Regula Nr. 883/2004

3 Regulas Nr. 883/2004 1., 3., 5., 8., 15., 17.–18.a un 45. apsvērumi ir formulēti šādi:

“(1) Valstu sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācijas noteikumi ietilpst personu brīvās pārvietošanās regulājumā, un tiem jāsekmē dzīves kvalitātes un nodarbinātības nosacījumu uzlabošana.

[..]

(3) Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālās nodrošinājuma shēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenes locekļiem, kas pārvietojas [Savienībā], ir vairākas reizes grozīta un atjaunināta, lai ģemtu vērē ne vien pārvietojas [Savienības] līmenē, ieskaitot Tiesas spriedumus, bet arī pārvietojas tiesību aktos valstu līmenē. Šiem faktoriem ir tādā sekā, ka [Savienības] koordinācijas noteikumi ir kļuvuši sarežģīti un gari. Tādējādi šo noteikumu aizstāšanai, tos vienlaicīgi modernizējot un vienkāršojot, ir būtiska nozīme personu brīvās pārvietošanās mērķa sasniegšanā.

[..]

(5) Ar šādu koordināciju [Savienībā] ir jānodrošina, lai dažādajos valstu tiesību aktos būtu vienlīdzīga attieksme pret attiecīgajām personām.

[..]

(8) Vispārējais vienlīdzīgā attieksmes princips ir jāpaši svarīgā darba ņēmējiem, kas nedzīvo dalībvalstī, kur tie tiek nodarbināti, ieskaitot pierobežas darbiniekus.

[..]

(15) Uz personām, kas pārvietojas [Savienībā], jāattiecinā tikai vienas dalībvalsts sociālās nodrošināšanas shēma, lai novērstu valstu piemērojamo tiesību aktu noteikumu pārklāšanos un sarežģījumu, kas var rasties tās rezultātā.

[..]

(17) Lai iespējami efektīvi garantētu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām, kas nodarbinātas kādā dalībvalsts teritorijā, ir lietderīgi noteikt vispārīgu noteikumu, ka piemērojamie tiesību akti ir tās dalībvalsts tiesību akti, kurā attiecīgā persona veic savu darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā.

(18) Jāpašos gadījumos, kad ir pamats citiem piemērojamības kritērijiem, jāatšķiras no minētā vispārīgā noteikuma.

(18.a) Princips par vienotiem piemērojamiem tiesību aktiem ir raksturīgi svarīgs un būtu jāstiprina. [..]

(45) Tādēļ, ka dalībvalstis nevar pienācīgi īstenot iecerētās darbības mērķi, proti, koordinēt pasākumus, lai garantētu personu brīvās pārvietošanās tiesību pilnvērtīgu izmantošanu, un minētās rīcības mērķu un seku dēļ šo mērķi labāk var sasniegt Kopienas līmenē, Kopiena var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts Līguma 5. pantā. [..]”

4 Šīs regulas II sadažas "Piemērojamo tiesību aktu noteikšana" 11. pantā "Vispārīgi noteikumi" ir norādīts:

"1. Personas, uz kurām attiecas šī regula, ir pakāutas tikai vienas dalībvalsts tiesību aktiem. Šos tiesību aktus nosaka saskaņā ar šo sadažu.

[..]

3 Ievērojot 12.–16. pantu:

a) persona, kas veic darbību nodarbinātās vai pašnodarbinātās personas statusā kādā dalībvalstī, ir pakāuta minētās dalībvalsts tiesību aktiem;

[..]"

5 Šīs regulas šīs pašas sadažas 12. panta "pašie noteikumi" 1. punktā redakcijā, kas bija piemērojama laikposma no 2013. gada 1. februāra līdz 2013. gada 13. decembrim (turpmāk tekstā – "strādīgais laikposms") sakumā, ir paredzēts:

"Persona, kas kādā dalībvalstī veic darbību nodarbinātās personas statusā tādā darba devēja uzdevumā, kurš parasti tur veic savas darbības, un ko minētais darba devējs ir nosūtījis uz citu dalībvalsti veikt darbu minētā darba devēja uzdevumā, ar turpmāk ir pakāuta pirmās dalībvalsts tiesību aktiem, ja paredzams, ka minētā darba ilgums nepārsniedz 24 mēnešus un minētā persona nav nosūtīta aizstāt citu personu."

6 Strādīgā laikposma laikā Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punkts tika grozīts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 465/2012 (2012. gada 22. maijs), ar kuru groza Regulu Nr. 883/2004 un Regulu Nr. 987/2009 (OV 2012, L 149, 4. lpp.), un vārds "[turp] nosūtītu" tika pievienots šī punkta beigās.

7 Šīs regulas IV sadažas "Administratīvā komisija un Padomdevēja komiteja" 71. panta "Administratīvās komisijas sastāvs un darba metodes" 1. punktā ir noteikts:

"Administratīvā komisija sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācijai (še turpmāk "Administratīvā komisija"), kas piesaistīta Eiropas Komisijai, sastāv no katras dalībvalsts valdību pārstāvjiem, kam, ja vajadzīgs, palīdz eksperti padomdevēji. Eiropas Komisijas pārstāvis apmeklā Administratīvās komisijas sanāksmes padomdevēja statusā."

8 Šīs IV sadažas 72. pants "Administratīvās komisijas uzdevumi" ir izteikts šādi:

"Administratīvā komisija:

a) nodarbojas ar visiem administratīviem jautājumiem un interpretācijas jautājumiem, ko rada šīs regulas vai [Regulas Nr. 987/2009] noteikumi, vai ar tiem saskaņā noslēgtus nolīgumus vai vienošanās, neskarot dalībvalstu tiesību aktus, šajā regulā vai Līgumā paredzētās attiecīgo iestāžu, iestāžu un personu tiesības izmantot procedūras un vārsties pie tiesu iestādēm;

[..]

c) stiprina un attīsta sadarbību starp dalībvalstīm un to iestādēm sociālās nodrošināšanas jautājumos, lai, cita starpā, ņemtu vērā pašus jautājumus attiecībā uz dažām personu kategorijām; sekmē pārrobežu sadarbības pasākumu darbību realizāciju sociālās nodrošināšanas sistēmas koordinācijā;

[..].”

9 Regulas Nr. 883/2004 V sadašas “Dažādie noteikumi” 76. pantā “Sadarbība” ir noteikts:

“1. Dalībvalstu kompetentās varas iestādes nodod cita citai visu informāciju, kas attiecas uz:

a) pasākumiem, kas veikti šīs regulas īstenošanai;

b) pārmaiņām šo valstu tiesību aktos, kas var ietekmēt šīs regulas īstenošanu.

2. Šīs regulas īstenošanas nolūkā dalībvalstu varas iestādes un iestādes laipni atvērta citai citai savus birojus [atbalsta viena otru] un rīkojas tādā veidā, it kā īstenotu pašas savus tiesību aktus. [..]”

Regula Nr. 987/2009

10 Regulas Nr. 987/2009 2., 6. un 12. apsvērumā ir noteikts:

“(2) Efektīva un cieša sadarbība starp sociālās nodrošinājuma iestādēm ir būtisks faktors, lai ņemtu vērā personām, uz kurām attiecas [Regula Nr. 883/2004], izmantot savas tiesības visdrīzākajā laikā un ar vislabākajiem nosacījumiem.

[..]

(6) Dažu procedūru nostiprināšana nodrošinātu lielāku juridisko noteiktību un pārredzamību [Regulas Nr. 883/2004] izmantotājiem. Piemēram, kopīgu termiņu noteikšana, lai izpildītu konkrētas saistības vai konkrētus administratīvus uzdevumus, palīdz skaidrot un strukturēt apdrošināto personu un iestāžu attiecības.

[..]

(12) Vairāki pasākumi un procedūras, kas paredzēti šajā regulā, ir vērsti uz to, lai padarītu pārredzamākus kritērijus, kas dalībvalstu iestādēm jāpiemēro saskaņā ar [Regulu Nr. 883/2004]. Šādi pasākumi un procedūras izriet no [Tiesas] prakses un administratīvās komisijas lēmumiem, kā arī no vairāku nekā 30 gadu pieredzes sociālās nodrošinājuma sistēmu koordināšanas piemērošanā saistībā ar Līguma paredzētajām pamatbrīvībām.”

11 Regulas Nr. 987/2009 I sadašas “Vispārīgie noteikumi” I nodašas, kas ir vēlēta definīcijām.

1. panta 2. punkta c) apakšpunktā ir paredzēts, ka termins “dokuments” ir definēts kā “datu apkopojums, neatkarīgi no izmantotā saziņas līdzekļa, lai ar to varētu apmainīties elektroniski, un kas jānosūta, lai [Regula Nr. 883/2004] un [Regula Nr. 987/2009] varētu darboties”.

12 Šīs I sadašas II nodašas “Sadarbības un datu apmaiņas noteikumi” 5. pantā “Citas dalībvalsts izsniegtu dokumentu un apstipriņošu pierādījumu juridiskais spēks” ir noteikts:

“1. Dalībvalsts iestādes izsniegtus dokumentus, kas norāda personas stāvokli [Regulas Nr. 883/2004] un [Regulas Nr. 987/2009] piemērošanas vajadzībām, un apstipriņošos pierādījumus, uz kuru pamata dokuments ir izsniegts, citas dalībvalsts iestādes atzīst, ja tādā dalībvalsts, kas tos izdeva, nav tos atsaukusi vai pasludinājusi par spēkā neesošiem.

2. Ja ir šaubas par dokumenta derīgumu vai to faktu pareizību, uz kuriem dokumentā norādītā informācija balstās, tās dalībvalsts iestāde, kas saņem dokumentu, līdz izdevējstādei nepieciešamo skaidrojumu un vajadzības gadījumā šā dokumenta atsaukumu. Izdevējstāde pārskata dokumenta izsniegšanas pamatojumu un vajadzības gadījumā to atsauc.

3. Saskaņā ar 2. punktu, ja pastāv šaubas par attiecīgās personas sniegto informāciju, dokumenta vai apstiprinošu pierādījumu derīgumu vai to faktu pareizību, uz kuriem dokumentā norādītā informācija balstās, dzīviesvietas vai uzturēšanās vietas iestāde, ciktāl tas iespējams, pēc kompetentās iestādes lūguma veic attiecīgu informācijas vai dokumentu pārbaudi.

4. Ja attiecīgās iestādes nevar vienoties, kompetentās iestādes lietu var iesniegt Administratīvā komisijā ne vēlāk kā mēnesi pēc dienas, kad iestāde, kas saņem dokumentu, iesniedza savu pieprasījumu. Administratīvā komisija cenšas samierināt puses sešu mēnešu laikā no lietas iesniegšanas dienas.”

13 Saskaņā ar šīs II nodaļas 6. pantu “Tiesību aktu provizoriska piemērošana un pabalstu provizoriska piešķiršana”:

“1. Ja [Regulā Nr. 987/2009] nav paredzēts citādi, gadījumos, kad divu vai vairāku dalībvalstu iestādēm ir atšķirīgi viedokļi par piemērojamajiem tiesību aktiem, attiecīgajai personai provizoriski piemēro vienas dalībvalsts tiesību aktus, prioritētes kārtību nosakot šādi:

a) tās dalībvalsts tiesību akti, kurā persona faktiski strādā vai ir pašnodarbināta, ja šā persona strādā vai ir pašnodarbināta tikai vienā dalībvalstī;

[..]

3. Ja attiecīgās iestādes nevar vienoties, kompetentās iestādes lietu var iesniegt Administratīvā komisijā ne vēlāk kā mēnesi pēc dienas, kad radusies viedokļu nesaskaņa, kuras minēti 1. un 2. punktā. Administratīvā komisija cenšas samierināt puses sešu mēnešu laikā no lietas iesniegšanas dienas.

[..]”

14 Regulas Nr. 987/2009 II sadaļas “Piemērojamo tiesību aktu noteikšana” 15. panta “[Regulas Nr. 883/2004] 11. panta 3. punkta b) un d) apakšpunkta, 11. panta 4. punkta un 12. panta piemērošanas procedūras (par informācijas sniegšanu attiecīgajām iestādēm)” 1. punktā redakcijā, kas bija piemērojama strādāgā laikposmā sākumā, bija noteikts:

“Ja vien [Regulas Nr. 987/2009] 16. pantā nav noteikts citādi, ja persona veic darbības dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts saskaņā ar [Regulas Nr. 883/2004] II sadaļu, tad darba devējs vai – tās personas gadījumā, kas neveic algotas darbības, – attiecīgā persona, kad vien iespējams, iepriekš informē tās dalībvalsts kompetento iestādi, kuras tiesību akti ir piemērojami. Minētā iestāde nekavējoties sniedz informāciju par tiesību aktiem, kas piemērojami attiecīgajai personai saskaņā ar [Regulas Nr. 883/2004] 11. panta 3. punkta b) apakšpunktu vai 12. pantu, attiecīgajai personai un tās dalībvalsts kompetentās iestādes norādītajai iestādei, kurā darbību veic.”

15 Strādāgājā laikposmā Regulas Nr. 987/2009 15. panta 1. punkta otrais teikums tika grozīts ar Regulu Nr. 465/2012. Šīs tiesību normas grozītā redakcija ir formulēta šādi:

“[...] Minētā iestāde attiecīgajai personai izsniedz [Regulas Nr. 987/2009] 19. panta 2. punktā minēto apliecinājumu un tās dalībvalsts kompetentās iestādes norādītajai iestādei, kurā darbību

tiek veikta, nekavājoties sniedz informāciju par tiesību aktiem, kas saskaņā ar [Regulas Nr. 883/2004] 11. panta 3. punkta b) apakšpunktu vai 12. pantu piemērojami minētajai personai.”

16 Šīs pašas sadažas 19. pants “Informācijas sniegšana attiecīgajām personām un darba devējiem” ir formulēts šādi:

“1. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti kļūst piemērojami, ievērojot [Regulas Nr. 883/2004] II sadažu, informē attiecīgo personu un vajadzības gadījumā tās darba devēju(šus) par pienākumiem, kas noteikti minētajos tiesību aktos. Kompetentā iestāde nodrošina vajadzīgo palīdzību, izpildot formalitātes, ko prasa minētie tiesību akti.

2. Pēc attiecīgās personas vai darba devēja lūguma tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti ir piemērojami, ievērojot [Regulas Nr. 883/2004] II sadažu, nodrošina apliecinājumu, ka šādi tiesību akti ir piemērojami, un vajadzības gadījumā norāda, līdz kuram datumam un ar kādiem nosacījumiem.”

17 Šīs II sadažas 20. pants “Iestāžu sadarbība” ir paredzēts:

“1. Attiecīgās iestādes tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kuras tiesību aktus piemēro personai, ievērojot [Regulas Nr. 883/2004] II sadažu, dara pieejamu informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu dienu, no kuras minētie tiesību akti kļūst piemērojami, un iemaksu apmēru, kuras minētajai personai un tās darba devējam jāmaksā saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

2. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību aktus piemēro personai, ievērojot [Regulas Nr. 883/2004] II sadažu, nodrošina informāciju par dienu, kad šo tiesību aktu piemērošana stājas spēkā, tās dalībvalsts kompetentās iestādes norādītajai iestādei, kuras tiesību aktiem minētā persona bija pakāauta kā pārdējiem.”

18 V sadažas “Dažādi noteikumi, pārejas noteikumi un nobeiguma noteikumi” 89. panta “Informācija” 3. punkts ir paredzēts:

“Kompetentās iestādes nodrošina, ka viņu iestādes ir informētas par visiem [Savienības] noteikumiem, kas ir tiesību aktu veids vai citādi, un piemēro tos, tostarp Administratīvās komisijas lēmumus [Regulas Nr. 883/2004] un [Regulas Nr. 987/2009] jomā un saskaņā ar šo regulu noteikumiem.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

19 *Alpenrind* darbojas mājlopu un gaļas tirdzniecības nozarē. Kopš 1997. gada tā Zālcburgā ekspluatē kautuvi, kuru tā nomā.

20 2007. gadā *Alpenrind*, iepriekš – *S GmbH*, noslēdza ar *Martin Meat*, kas reģistrēta Ungārijā, līgumu, saskaņā ar kura noteikumiem šā pārdējā minētā sabiedrība uzņēmums ik nedēļu izcirst un iepakot 25 liellopu gaļas pusliemeņus. Šos darbus *Alpenrind* telpās veica uz Austriju darbā norīkoti darba ņēmj. 2012. gada 31. janvārī *Martin Meat* beidza darboties gaļas izcīršanas jomā un turpināja veikt kaušanu *Alpenrind* vajadzībām.

21 2012. gada 24. janvārī *Alpenrind* noslēdza līgumu ar *Martimpex*, kas arī ir reģistrēta Ungārijā, un atbilstoši šim līgumam pārdējā minētā uzņēmums priekš *Alpenrind* laikposmā no 2012. gada 1. februāra līdz 2014. gada 31. janvārim izcirst 55 000 tonnu liellopu pusliemeņus. Šos darbus *Alpenrind* telpās veica uz Austriju darbā norīkoti darba ņēmj. Gaļas gabali nonāca *Martimpex* rīcībā, kurus pēc tam izcirta un iepakoja tās darba ņēmj.

22 No 2014. gada 1. februāra *Alpenrind* no jauna noslēdz līgumu ar *Martin Meat*, lai šā pārdējā

minēt? veiktu ga?as izciršanas darbus iepriekš min?taj?s telp?s.

23 Vair?k nek? 250 darba ??m?jiem, kuru nodarbin?jusi *Martimpex* str?d?gaj? laikposm?, kompetent? Ung?rijas soci?l? nodrošin?juma iest?de izsniedza – da??ji ar atpaka?ejošu sp?ku un da??ji saist?b? ar gad?jumiem, kuros Austrijas soci?l? nodrošin?juma iest?de jau bija konstat?jusi attiec?g? darba ??m?ja iek?aušanu oblig?tās apdrošin?šanas sist?m? saska?? ar Austrijas ties?bu aktiem, – apliec?bas, kas apliecina Ung?rijas soci?l? nodrošin?juma sist?mas piem?rošanu saska?? ar Regulas Nr. 883/2004 11.–16. pantu un Regulas Nr. 987/2009 19. pantu. Katr? no š?m apliec?b?m *Alpenrind* ir nor?d?t? k? darba dev?ja viet?, kur? tiek veikta profesion?l? darb?ba.

24 Zalcburgas slimokase iek??va iepriekš min?tos darba ??m?jus oblig?t?s apdrošin?šanas sist?m? str?d?g? laikposma laikposm? saska?? ar *Allgemeine Sozialversicherungsgesetz* (Soci?l? nodrošin?juma kodekss) 4. panta 1. un 2. punktu un *Arbeitslosenversicherungsgesetz* (Likums par bezdarba apdrošin?šanu) 1. panta 1. punkta a) apakšpunktu, pamatojoties uz algotu darbu, kuru tie ir veikuši *Alpenrind*, *Martin?Meat* un *Martimpex* kop?jam uz??mumam.

25 Ar spriedumu, kas ir p?rs?dz?ts iesniedz?jties?, *Verwaltungsgericht* (Administrat?v? tiesa, Austrija) atc?la šo Zalcburgas slimokases l?mumu, jo Austrijas soci?l? nodrošin?juma iest?dei nav kompetences. *Verwaltungsgericht* (Administrat?v? tiesa) tostarp ir pamatojusi savu nol?mumu ar to, ka kompetent? Ung?rijas soci?l? nodrošin?juma iest?de saist?b? ar katru personu, kas iek?auta Austrijas oblig?taj? apdrošin?šanas sist?m?, ir izsniegusi apliec?bu A 1, ar kuru tiek konstat?ts, ka šo personu no konkr?ta datuma Ung?rij? nodarbin?ja *Martimpex* k? darba ??m?ju, kas ir iek?auts oblig?t?s apdrošin?šanas sist?m?, un t? bija patieš?m nor?kota darb? Austrij? pie *Alpenrind* uz noteiktu laikposmu, kas nor?d?ts katr? apliec?b?, ieskaitot str?d?go laikposmu.

26 Apel?cijas s?dz?b?, kas iesniegta iesniedz?jties? par šo spriedumu, Zalcburgas slimokase un ministrs apstr?d ideju, ka apliec?bai A 1 ir absol?ti saistošs sp?ks. P?c to dom?m, šis saistošais sp?ks ir balst?ts uz loj?las sadarb?bas starp dal?bvalst?m principu, kas ir paredz?ts LES 4. panta 3. punkt?. Tie uzskata, ka Ung?rijas soci?l? nodrošin?juma iest?de ir p?rk?pusi šo principu.

27 Iesniedz?jtiesa uzskata, ka Ung?rija ir nor?d?jusi, ka vien?gi tiesas nol?mums var?tu sniegt risin?jumu blok?des situ?cij?, kur? ir ar? Ung?rija, un ka Ung?rijas valsts ties?bas nepie?auj apliec?bas A 1 atsaukšanu. Zalcburgas slimokase uzskata, ka tai nav *locus standi* Ung?rij?. T? uzskata, ka vien?gais veids, k? pie?emt l?mumu p?c b?t?bas, ir konstat?t Austrijas oblig?t?s apdrošin?šanas piem?rošanu, pie?emot l?mumu, lai ar? kompetent? Ung?rijas iest?de ir izsniegusi apliec?bas A 1.

28 Iesniedz?jtiesa nor?da, ka ministrs ir iesniedzis dokumentus, no kuriem izriet, ka 2016. gada 20. un 21. j?nij? administrat?v? komisija ir secin?jusi, ka Ung?rija ir nepamatoti nor?d?jusi savu kompetenci saist?b? ar attiec?gajiem darba ??m?jiem un ka l?dz ar to apliec?bas A 1 ir j?atce?.

29 Iesniedz?jtiesa uzskata, ka t?s izskat?maj? liet? ir radušies vair?ki Savien?bas ties?bu interpret?cijas jaut?jumi.

30 Konkr?ti pirm?m k?rt?m š? tiesa nor?da, ka saska?? ar Regulas Nr. 987/2009 5. panta formul?jumu vien?gi dal?bvalstu soci?l? nodrošin?juma iest?d?m ir saistoši dokumenti, kas nor?da personas situ?ciju, lai piem?rotu Regulu Nr. 883/2004 un Regulu Nr. 987/2009, k? ar? ar tiem saist?tie apliecinošie dokumenti. T?d?? šai tiesai ir šaubas par to, vai šis saistošais sp?ks ar? attiecas uz valsts ties?m.

31 Otr?m k?rt?m iesniedz?jtiesa, pirmk?rt, jaut? par proced?ras norises administrat?vaj?

komisij? eventuelo ietekmi uz apliec?bu A 1 saistošo sp?ku. Konkr?ti, š? tiesa v?las noskaidrot, vai p?c proced?ras administrat?vaj? komisij?, kur? nav pan?kta ne vienošan?s, ne ir nolemts par apliec?bu A 1 atsaukšanu, šo apliec?bu saistošais sp?ks vairs nav sp?k?, un vai t?d?? var tikt s?kta proced?ra, lai veiktu iek?aušanu oblig?taj? apdrošin?šan?.

32 Otrk?rt, iesniedz?jtiesa nor?da, ka šaj? liet? noteiktas apliec?bas A 1 ir tikušas izsniegtas ar atpaka?ejošu sp?ku un da??ji – vien?gi p?c tam, kad Austrijas iest?de jau bija veikusi iek?aušanu oblig?taj? apdrošin?šan?. Š? tiesa jaut?, vai š?du dokumentu izsniegšanai ir saistošs atpaka?ejošs sp?ks, ja iek?aušana uz?emoš?s dal?bvalsts oblig?taj? apdrošin?šan? jau ir tikusi ofici?li veikta. Š? tiesa uzskata, ka var?tu tikt uzskat?ts, ka Austrijas iest?žu izdotie akti, ar kuriem tiek noteikts apdrošin?šanas pien?kums, ir ar? “dokumenti” Regulas Nr. 987/2009 5. panta 1. punkta noz?m?, jo tiem ir saistošs sp?ks saska?? ar šo ties?bu normu.

33 Treš?m k?rt?m gad?jum?, ja noteiktos apst?k?os apliec?b?m A 1 ir vien?gi ierobežots saistošs sp?ks, iesniedz?jtiesa jaut?, vai Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punkt? paredz?tais nosac?jums, saska?? ar kuru darb? nor?kot? persona turpina b?t pak?auta dal?bvalsts tiesiskajam regul?jumam, kur? ir re?istr?ts t?s darba dev?js, ja t? nav nor?kota citas personas aizst?šanai, ir j?interpret? t?d?j?di, ka darba ??m?js nevar tikt uzreiz aizvietots ar citu jaunu darb? nor?kotu darba ??m?ju neatkar?gi no uz??muma vai dal?bvalsts, no kura ir šis jaunais darb? nor?kotais darba ??m?js. Lai gan š? stingr? interpret?cija var?tu ?aut izvair?ties no ?aunpr?t?gas izmantošanas, t? tom?r oblig?ti neizrietot no Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punkta.

34 Š?dos apst?k?os *Verwaltungsgerichtshof* (Augst?k? administrat?v? tiesa, Austrija) nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot Tiesai š?dus prejudici?lus jaut?jumus:

“1) Vai [Regulas Nr. 987/2009] 19. panta 2. punkt? paredz?to dokumentu saistošais sp?ks, kas noteikts š?s regulas 5. pant?, ir piem?rojams ar? tiesved?b? ties? LESD 267. panta izpratn??

2) Ja uz pirmo jaut?jumu ir j?sniedz apstipriņoša atbilde:

a) Vai min?tais saistošais sp?ks ir piem?rojams ar? tad, ja pirms tam ir norisin?jusies proced?ra [administrat?vaj? komisij?], kuras rezult?t? nav notikusi nedz vienošan?s, nedz apstr?d?to dokumentu atsaukšana?

b) Vai min?tais saistošais sp?ks ir piem?rojams ar? tad, ja “A 1” dokuments tiek izsniegts tikai p?c tam, kad uz?emoš? dal?bvalsts ir ofici?li konstat?jusi oblig?to apdrošin?šanu saska?? ar t?s ties?bu aktiem? Vai saistošajam sp?kam šajos gad?jumos ir atpaka?ejošs sp?ks?

3) Ja ar noteiktiem priekšnosac?jumiem ir j?konstat? dokumentu ierobežots saistošais sp?ks [Regulas Nr. 987/2009] 19. panta 2. punkta izpratn?:

Vai [Regulas Nr. 883/2004] 12. panta 1. punkt? ietvertais aizst?šanas aizliegums tiek p?rk?pts, ja aizst?šana notiek nor?košanas darb? form?, ko veic nevis tas pats darba dev?js, bet cits darba dev?js? Vai šaj? zi?? noz?me ir tam,

a) ka šis darba dev?js ir re?istr?ts taj? paš? dal?bvalst?, kur? re?istr?ts pirmais darba dev?js, vai ar?

b) ka starp pirmo un otro darba dev?ju, kas ?steno nor?košanu darb?, past?v cieša personisk? un/vai organizatorisk? saikne?”

Par prejudici?lajiem jaut?jumiem

Par pirmo jautājumu

- 35 Ar pirmo jautājumu iesniedztiesa būtība jautā, vai Regulas Nr. 987/2009 5. panta 1. punkts, skatot to kopsakarā ar šīs regulas 19. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka apliecināšana A 1, kuru izsniegusi dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punktu, ir saistoša ne tikai dalībvalsts, kurā darbs tiek veikts, iestādēm, bet arī šīs dalībvalsts tiesām.
- 36 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 987/2009 19. panta 2. punktu dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti ir piemērojami saskaņā ar Regulas Nr. 883/2004 II sadaļas tiesību normu, ieskaitot tās 12. panta 1. punktu, pēc attiecīgās personas vai darba devēja lūguma apstiprina, ka šie tiesību akti ir piemērojami, un attiecīgajam gadījumam norāda līdz kādam datumam un ar kādiem nosacījumiem.
- 37 Regulas Nr. 987/2009 5. panta 1. punktā ir paredzēts, ka dalībvalsts iestādes izsniegtus dokumentus, kas norāda personas statusu Regulas Nr. 883/2004 un Regulas Nr. 987/2009 piemērošanas vajadzībām, un apstipriņš pierādījums, uz kuru pamata dokuments ir izsniegts, citas dalībvalsts iestādes atzīst, ja tā dalībvalsts, kurā tie ir izdoti, nav tos atsaukusi vai pasludinājusi par spēkā neesošiem.
- 38 Protams, kā to norāda iesniedztiesa, šajās tiesību normās ir norādīts, ka dokumenti, kuri ir šajās tiesību normās norādīti, ir saistoši dalībvalstu, kura nav dalībvalsts, kurā tie ir izdoti, "iestādēm", tieši nenorādot uz attiecīgās dalībvalsts tiesām.
- 39 Tomēr šajās tiesību normās ir arī norādīts, ka šādos dokumentus "citas dalībvalsts iestādes atzīst, ja tā dalībvalsts, kas tos izdeva, nav tos atsaukusi vai pasludinājusi par spēkā neesošiem"; tas vedina domāt, ka principā vienīgi izdevēja dalībvalsts iestādes vai tiesa var attiecīgajam gadījumam atsaukt vai atzīt par spēkā neesošu apliecināšanu A 1.
- 40 Šādu interpretāciju apstiprina Regulas Nr. 987/2009 5. panta 1. punkta izcelsme un šīs tiesību normas konteksts.
- 41 Konkrēti, saistībā ar apliecināšanu E 101, kas bija pirms apliecināšanas A 1, Tiesa jau ir nospriedusi, ka šīs pirmās apliecināšanas saistošais raksturs, kuru ir izdevusi dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 574/72 (1972. gada 21. marts), ar kuru nosaka stenošanas kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71 par sociālās nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV 1972, L 74, 1. lpp.), 12.a panta 1.a punktu, attiecas gan uz dalībvalsts, kurā tiek veikts darbs, iestādēm, gan tiesām (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2006. gada 26. janvāris, *Herbosch Kiere*, C-2/05, EU:C:2006:69, 30.–32. punkts, un 2017. gada 27. aprīlis, *A Rosa Flussschiff*, C-620/15, EU:C:2017:309, 51. punkts).
- 42 Regulas Nr. 987/2009 12. apsvērumā tostarp ir paredzēts, ka tajā paredzētie pasākumi un procedūras "izriet no [Tiesas] prakses un administratīvās komisijas lēmumiem, kā arī no vairāku nekā 30 gadu pieredzes sociālās nodrošinājuma sistēmu koordinēšanas piemērošanā saistībā ar Līguma paredzētajām pamatbrīvībām".
- 43 Tāpat Tiesa jau ir norādījusi, ka Regulā Nr. 987/2009 ir kodificēta Tiesas judikatūra, nosakot apliecināšanu E 101 saistošo raksturu un izdevēja iestādes ekskluzīvo kompetenci saistībā ar minētās apliecināšanas spēkā esamības izvērtēšanu un tieši pārņemot procedūru, lai atrisinātu strīdus gan par dalībvalsts kompetentās iestādes izdoto dokumentu precizitāti, gan par attiecīgajam darbam piemērojamajiem tiesību aktiem (spriedums, 2017. gada 27. aprīlis, *A Rosa Flussschiff*, C-620/15, EU:C:2017:309, 59. punkts, kā arī rīkojums, 2017. gada 24.

oktobris, *Belu Dienstleistung* un *Nikless*, C-474/16, nav publicēts, EU:C:2017:812, 19. punkts).

44 No tē izriet, ka, ja, piemērot Regulu Nr. 987/2009, Savienības likumdevējs būtu vēlējies atteikties no agrākās judikatūras šajā ziņā, lai dalībvalsts, kurā tiek veikts darbs, tiesm nebūtu saistošas citā dalībvalstī izdotas apliecības A 1, tas būtu varējies paredzēt tieši.

45 Turklāt, kā to generālvokāls ir norādījis secinājumā 35. punktā, apsvērumi, kas ir Tiesas judikatūras pamatā saistībā ar apliecību E 101 saistošo spēku, ir pilnībā tikpat spēkā Regulu Nr. 883/2004 un Nr. 987/2009 ietvaros. Konkrēti, lai gan tiesiskās drošības princips ir tostarp norādīts Regulas Nr. 987/2009 6. apsvērumā, darba ņēmēju piesaistes vienai sociālā nodrošinājuma sistēmai princips ir izklāstīts Regulas Nr. 883/2004 15. apsvērumā, kā arī 11. panta 1. punktā, savukārt loģiskā sadarbības principa nozīmīgums izriet gan no Regulas Nr. 883/2004 76. panta, gan no Regulas Nr. 987/2009 2. apsvēruma un 20. panta.

46 Tādējādi, ja būtu atvaicis, ka, izņemot krāpšanas un tiesību pārkāpumu izmantošanas gadījumus, attiecīgā darba ņēmēja uzņēmēja dalībvalsts kompetentā iestāde, vērstoties šīs valsts tiesā, būtu apliecību A 1 atzīt par spēkā neesošu, tiktu apdraudēta sistēma, kuras pamatā ir loģiskā sadarbība starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm (šajā nozīmē saistībā ar apliecību E 101 skat. spriedumus, 2006. gada 26. janvāris, *Herbosch Kiere*, C-2/05, EU:C:2006:69, 30. punkts; 2017. gada 27. aprīlis, *A Rosa Flussschiff*, C-620/15, EU:C:2017:309, 47. punkts, kā arī 2018. gada 6. februāris, *Altun u.c.*, C-359/16, EU:C:2018:63, 54., 55., 60. un 61. punkts).

47 Ēmot vēlēt iepriekš izklāstīto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 987/2009 5. panta 1. punkts, skatot to kopsakarā ar šīs regulas 19. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka apliecība A 1, kuru izsniegusi dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punktu, ir saistoša ne tikai dalībvalsts, kurā darbs tiek veikts, iestādēm, bet arī šīs dalībvalsts tiesām.

Par otro jautājumu

Par otrā jautājuma pirmo daļu

48 Ar otrā jautājuma pirmo daļu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 987/2009 5. panta 1. punkts, skatot to kopsakarā ar šīs regulas 19. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka apliecība A 1, kuru izsniegusi dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punktu, ir saistoša gan dalībvalsts, kurā tiek veikts darbs, sociālā nodrošinājuma iestādēm, gan šīs dalībvalsts tiesām tikmēr, kamēr šo apliecību dalībvalsts, kurā šī apliecība ir izdota, nav atsaukusi vai atzinusi par spēkā neesošu, lai gan šīs pārdotās minētās dalībvalsts kompetentās iestādes un dalībvalsts, kurā tiek veikts darbs, kompetentās iestādes ir vērsušās administratīvajā komisijā un tā ir secinājusi, ka šī apliecība ir izdota nepamatoti un tā būtu jāatsauc.

– *Par piemērošanu*

49 Ungārijas valdība prioritāri apgalvo, ka otrā prejudiciālā jautājuma pirmā daļa ir hipotētiska, jo šajā lietā administratīvā komisija ir atradusi risinājumu, kuru ir akceptējusi gan Austrijas Republika, gan Ungārija, un ka līdz ar to Ungārijas iestādes ir norādījušas, ka tās sliecas atsaukt attiecīgās apliecības A 1.

50 Šajā ziņā ir jānorāda, kā to Tiesa jau ir vairākkārtīgi nospriedusi, ka tikai valsts tiesai, kura iztiesā lietu un kurai ir jāuzemas atbildība par piemērošanu tiesas nolūmumam, ir jānosaka, ēmot vēlēt lietas patnības, cik nepieciešams ir prejudiciālais nolūmums šīs tiesas sprieduma

taisāšanai un cik piemēroti ir Tiesai uzdotie jautājumi. Tādēļ, ja uzdotie jautājumi attiecas uz Savienības tiesību normas interpretāciju vai spēkā esamību, Tiesai principā ir jālemj (spriedums, 2018. gada 7. februāris, *American Express*, C-304/16, EU:C:2018:66, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

51 No minētā izriet, ka uz jautājumiem par Savienības tiesību m ir attiecināma atbilstības prezumpcija. Tiesa var atteikties lemt par valsts tiesas uzdotu prejudiciālu jautājumu tikai tad, ja ir acīmredzams, ka līgumtajai Savienības tiesiskā regulējuma interpretācijai vai spēkā esamības izvērtējumam nav nekāda sakara ar pamatlietas faktisko situāciju vai tās priekšmetu, ja izvirzītā problēma ir hipotētiska vai ja Tiesai nav zināmi faktiskie un tiesiskie apstākļi, kas nepieciešami, lai sniegtu noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (spriedums, 2018. gada 7. februāris, *American Express*, C-304/16, EU:C:2018:66, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).

52 Šajā gadījumā, protams, no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka administratīvā komisija 2016. gada 9. maijā izdeva atzinumu, saskaņā ar kuru Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pamatlietā aplūkojamās apliecības A 1 nekad nebūtu bijušas jāizsniedz un ka tās būtu jāatsauc; šo atzinumu minētā komisija apstiprināja 2016. gada 20. un 21. jūnijā 347. sanāksmē.

53 Tomēr nav strīda par to, ka kompetentā iestāde Ungārijā nav atsaukusi šīs apliecības un Ungārijas tiesas nav atzinušas šīs apliecības par spēkā neesošām.

54 No tiesā iesniegtajiem lietas materiāliem arī izriet, ka Austrijas Republika un Ungārija nav panākušas vienošanos saistībā ar šo apliecību eventuelās atsaukšanas vai vismaz dažu šo apliecību eventuelās atsaukšanas kārtību. Turklāt šī iet, ka no šiem lietas materiāliem izriet, ka šā atzinuma piemērošana ir tikusi apturēta saistībā ar šo prejudiciālo nolikuma tiesvedību, kuras ietvaros Ungārijas valdība tostarp apgalvo, ka kompetentā Ungārijas iestāde ir pamatoti izsniegusi attiecīgās apliecības A 1 saskaņā ar Regulas Nr. 883/2004 12. pantu.

55 No tā izriet, ka faktiskie apstākļi, kas ir pamatlietā un kas izriet no Tiesai iesniegtās informācijas, atbilst uzdotajam otram jautājuma pirmās daļas faktiskajām premisām. Šajos apstākļos tas, ka Ungārija vismaz principā ir piekritusi secinājumam, kuru ir izdarījusi administratīvā komisija, nekādā veidā neietekmē šo jautājumu atbilstību pamatlietas risinājumam.

56 Turklāt tas, ka administratīvā komisija ir secinājusi, ka pamatlietā aplūkojamās apliecības A 1 būtu jāatsauc, pats par sevi nevar pamatot šo prejudiciālo jautājumu nepieņemamību, jo tas tieši attiecas uz to, vai šim secinājumam var būt ietekme uz šo apliecību saistošo raksturu attiecībā uz dalībvalsts, kurā tiek veikts darbs, iestādēm un tiesām.

57 Šajos apstākļos nevar tikt uzskatīts, ka otrajam jautājuma pirmajai daļai ir hipotētiska, līdz ar to tiktu atspēkota atbilstības prezumpcija, uz kuru ir norādīts šajā sprieduma 51. punktā.

– *Par lietas būtību*

58 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 883/2004 72. pantu, kurā ir izklāstīti administratīvās komisijas uzdevumi, tā tostarp nodarbojas ar visiem administratīvajiem jautājumiem un interpretācijas jautājumiem, ko rada šīs regulas vai Regulas Nr. 987/2009 noteikumi vai ar tiem saskaņā noslēgti nolikumi vai vienošanās, neskarot dalībvalstu tiesību aktos, Regulā Nr. 883/2004 vai Likuma paredzētās attiecīgo iestāžu, iestāžu un personu tiesības izmantot procedūras un vērtības tiesu iestādes.

59 Saskaņā ar šo 72. pantu administratīvā komisija arī, pirmkārt, stiprina un attīsta sadarbību starp dalībvalstīm un to iestādēm sociālās nodrošināšanas jautājumos, lai tostarp iemtu vērā

pašus jautjumas attiecībā uz dažām personu kategorijām, un, otrkārt, sekmīgā robežā sadarbības pasākumu darbību realizāciju sociālās nodrošināšanas sistēmas koordinācijas jomā.

60 Konkrēti, runājot par tādā situāciju, kāda ir pamatlietā aplūkots un kurā ir radies strīds starp dalībvalsts kompetento iestādi un citas dalībvalsts kompetento iestādi par dokumentiem vai pierādījumiem, kas norādīti Regulas Nr. 987/2009 5. panta 1. punktā, šā panta 2.–4. punktā ir paredzēta procedūra šādu strīdu risināšanai. It īpaši šā panta 2. un 3. punktā ir paredzētas darbības, kas attiecgājām iestādēm ir jāveic, ja pastāv šaubas par šādu dokumentu vai apstiprināšanu pierādījumu derīgumu vai to faktu pareizību, uz kuriem dokumentā norādītā informācija balstās. Šā paša panta 4. punktā ir noteikts, ka, ja attiecgāšs iestādes nevar vienoties, kompetentās iestādes lietu var iesniegt Administratīvā komisijā, kura “cenšas samierināt puses” sešu mēnešu laikā no lietas iesniegšanas dienas.

61 Kā jau tiesā ir jau nospriedusi saistībā ar Regulu Nr. 1408/71, ja administratīvā komisija nespēj saskaņot kompetento iestāžu viedokļus par attiecgajam gadījumam piemērojamiem tiesību aktiem, tad dalībvalsts, kuras teritorijā attiecgais darba ņēmējs veic darbu, neskarot izsniedzējiesā dalībvalstī pieejamās iespējas vērsties tiesā, var saskaņā ar LESD 259. pantu celt prasību par valsts pienākumu neizpildi, lai Tiesai dotu iespēju izvērtēt jautājumu par minētajam darba ņēmējam piemērojamiem tiesību aktiem un tādējādi arī apliecbā E 101 ietvertās informācijas pareizību (skat. spriedumu, 2017. gada 27. aprīlis, *A/Rosa Flussschiff*, C/620/15, EU:C:2017:309, 46. punkts).

62 Tādēļ ir jākonstatē, ka administratīvās komisijas funkcijas procedūras ietvaros, kas paredzēta Regulas Nr. 987/2009 5. panta 2.–4. punktā, vienīgi ietilpst dalībvalsts kompetento iestāžu, kas tajā vērsušās, samierināšana.

63 Šo konstatējumu neatspēko Regulas Nr. 987/2009 89. panta 3. punkts, kurā ir paredzēts, ka kompetentās iestādes nodrošina, ka to iestādes ir informētas par visiem Savienības noteikumiem, kas ir tiesību aktu veidā vai citādi, un piemēro tos, tostarp administratīvās komisijas lēmumus Regulas Nr. 883/2004 un Regulas Nr. 987/2009 jomā un saskaņā ar šājs regulās paredzētajiem nosacījumiem, jo šājs tiesību normā nekāda veidā nav paredzēts grozīt administratīvās komisijas funkcijas procedūru, uz kuru ir norādīts iepriekšējā punktā, un līdz ar to grozīt atzinuma vērtību secinājumiem, kurus izdara šā komisija šās procedūras ietvaros.

64 Līdz ar to uz otrā jautājuma pirmo daļu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 987/2009 5. panta 1. punkts, skatot to kopsakarā ar šās regulas 19. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka apliecbā A 1, kuru izsniegusi dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punktu, ir saistoša gan dalībvalsts, kurā tiek veikts darbs, sociālā nodrošinājuma iestādēm, gan šās dalībvalsts tiesmā tikmēr, kamēr šo apliecbu dalībvalsts, kurā šā apliecbā ir izdota, nav atsaukusi vai atzinusi par spēkā neesošu, lai gan šās pārdotās minētās dalībvalsts kompetentās iestādes un dalībvalsts, kurā tiek veikts darbs, kompetentās iestādes ir vērsušās administratīvā komisijā un tā ir secinājusi, ka šā apliecbā ir izdota nepamatoti un tā būtu jāatsauc.

Par otrā jautājuma otro daļu

65 Ar otr? jaut?juma otro da?u iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai Regulas Nr. 987/2009 5. panta 1. punkts, skatot to kopsakar? ar š?s regulas 19. panta 2. punktu, ir j?interpret? t?d?j?di, ka apliec?ba A 1, kuru izsniegusi dal?bvalsts kompetent? iest?de saska?? ar Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punktu, ir saistoša gan dal?bvalsts, kur? tiek veikts darbs, soci?l? nodrošin?juma iest?d?m, gan š?s dal?bvalsts ties?m attiec?gaj? gad?jum? ar atpaka?ejošu sp?ku, lai gan š? apliec?ba ir tikusi izdota vien?gi p?c tam, kad š? dal?bvalsts bija iek??vusi attiec?go darba ??m?ju oblig?taj? apdrošin?šan? saska?? ar t?s ties?bu aktiem.

– *Par pie?emam?bu*

66 Ung?rijas vald?ba apgalvo, ka šis jaut?jums ir hipot?tisks, jo neviena apliec?ba A 1 nav tikusi izdota ar atpaka?ejošu sp?ku p?c tam, kad Austrijas iest?des bija iek??vušas attiec?gos darba ??m?jus oblig?taj? apdrošin?šan? saska?? ar Austrijas ties?bu aktiem.

67 Saska?? ar iesniedz?jtiesas sniegtaj?m nor?d?m noteiktas pamatliet? apl?kot?s apliec?bas A 1 ir tikušas izdotas ar atpaka?ejošu sp?ku. No š? l?muma ar? izriet, ka Austrijas iest?de jau bija iek??vusi noteiktus attiec?gos darba ??m?jus oblig?taj? apdrošin?šan? saska?? ar Austrijas ties?bu aktiem, pirms kompetent? Ung?rijas iest?de bija izdevusi šiem darba ??m?jiem apliec?bas A 1.

68 Saska?? ar past?v?go judikat?ru valsts tiesai ir j?konstat? fakti un j?nov?rt? jaut?jumu, kurus t? v?las uzdot, atbilst?ba (šaj? noz?m? skat. spriedumus, 2016. gada 26. oktobris, *Hoogstad*, C?269/15, EU:C:2016:802, 19. punkts, un 2017. gada 27. apr?lis, *A?Rosa Flussschiff*, C?620/15, EU:C:2017:309, 35. punkts).

69 No t? izriet, ka otr? jaut?juma otr? da?a ir j?uzskata par pie?emamu, jo saska?? ar iesniedz?jtiesas sniegtaj?m nor?d?m Tiesas sniegt? atbilde var b?t lietder?ga šai tiesai, lai noteiktu vismaz da?as no attiec?go apliec?bu A 1 saistošo raksturu.

– *Par lietas b?t?bu*

70 Vispirms ir j?atg?dina, ka apliec?bai E 101, kas izsniegta saska?? ar Regulas Nr. 574/72 11.a pantu, var b?t atpaka?ejošs sp?ks. Konkr?ti, lai gan ir v?lams, lai š?das apliec?bas izsniegšana notiktu pirms attiec?g? laikposma s?kuma, t? var ar? notikt š? laikposma laikā vai pat p?c t? beig?m (šaj? noz?m? skat. spriedumu, 2000. gada 30. marts, *Banks u.c.*, C?178/97, EU:C:2000:169, 52.–57. punkts).

71 Nekas Savien?bas tiesiskaj? regul?jum?, k? tas izriet no Regul?m Nr. 883/2004 un Nr. 987/2009, neliedz, ka tas t? b?tu ar? saist?b? ar apliec?b?m A 1.

72 Konkr?ti, protams, Regulas Nr. 987/2009 15. panta 1. punkt? redakcij?, kas bija piem?rojama str?d?g? laikposma s?kum?, bija paredz?ts – “ja persona veic darb?bas dal?bvalst?, kas nav kompetent? dal?bvalsts saska?? ar [Regulas Nr. 883/2004] II sada?u, tad darba dev?js vai – t?das personas gad?jum?, kas neveic algotas darb?bas, – attiec?g? persona, kad vien iesp?jams, iepriekš inform? t?s dal?bvalsts kompetento iest?di, kuras ties?bu akti ir piem?rojami”, un ka “min?t? iest?de nekav?joties sniedz inform?ciju par ties?bu aktiem [...] attiec?gajai personai un t?s dal?bvalsts kompetent?s iest?des nor?d?tajai iest?dei, kur? darb?bu veic”. Tom?r apliec?bas A 1 izsniegšana attiec?g? darba laikposm? vai pat p?c t? beig?m turpina b?t iesp?jama.

73 T?d?? p?c tam ir j?p?rbauda, vai apliec?ba A 1 var tikt piem?rota ar atpaka?ejošu sp?ku, lai gan š?s apliec?bas izsniegšanas datum? jau bija dal?bvalsts, kur? tiek veikts darbs, kompetent?s

iest?des l?mums, saska?? ar kuru attiec?gais darba ??m?js ir pak?auts š?s dal?bvalsts ties?bu aktiem.

74 Šaj? zi?? ir j?atg?dina, gluži k? tas izriet no atbildes, kas sniegta uz pirmo jaut?jumu, k? tas ir izkl?st?ts š? sprieduma 36.–47. punkt?, ka tikm?r, kam?r apliec?ba A 1, kuru izsniegusi dal?bvalsts kompetent? iest?de saska?? ar Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punktu, nav atsaukta vai atz?ta par sp?k? neesošu, t? ir saistoša, gluži k? t?s priekštece apliec?ba E 101, gan dal?bvalsts, kur? tiek veikts darbs, soci?l? nodrošin?juma iest?d?m, gan š?s dal?bvalsts ties?m.

75 L?dz ar to šajos ?pašos apst?k?os nevar tikt uzskat?ts, ka t?ds l?mums, par k?du ir runa pamatliet? un ar kuru dal?bvalsts, kur? tiek veikts darbs, kompetent? iest?de ir nol?musi iek?aut attiec?gos darba ??m?jus oblig?taj? apdrošin?šanas saska?? ar saviem ties?bu aktiem, ir dokuments, kas “nor?da” attiec?g?s personas st?vokli Regulas Nr. 987/2009 5. panta 1. punkta noz?m?.

76 Visbeidzot ir j?piebilst, k? to gener?ladvok?ts ir nor?d?jis secin?jumu 66. punkt?, ka jaut?jumam, vai attiec?gaj?m iest?d?m pamatliet? b?tu bijis oblig?ti provizoriski j?piem?ro ties?bu akti saska?? ar Regulas Nr. 987/2009 6. pantu atbilstoši piem?rojamo ties?bu aktu priorit?tes k?rt?bai, kas taj? ir paredz?ta, nav ietekmes uz attiec?go apliec?bu A 1 saistošo sp?ku. Konkr?ti, saska?? ar š? 6. panta 1. punktu kol?ziju normu provizoriska piem?rošana, kas taj? ir paredz?ta, tiek veikta, “ja [šaj? regul?] nav paredz?ts cit?di”.

77 ?emot v?r? iepriekš izkl?st?tos apsv?rumus, uz otr? jaut?juma otro da?u ir j?atbild, ka Regulas Nr. 987/2009 5. panta 1. punkts, skatot to kopsakar? ar š?s regulas 19. panta 2. punktu, ir j?interpret? t?d?j?di, ka apliec?ba A 1, kuru izsniegusi dal?bvalsts kompetent? iest?de saska?? ar Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punktu, ir saistoša gan dal?bvalsts, kur? tiek veikts darbs, soci?l? nodrošin?juma iest?d?m, gan š?s dal?bvalsts ties?m attiec?gaj? gad?jum? ar atpaka?ejošu sp?ku, lai gan š? apliec?ba ir tikusi izdota vien?gi p?c tam, kad š? dal?bvalsts bija iek??vusi attiec?go darba ??m?ju oblig?taj? apdrošin?šan? saska?? ar t?s ties?bu aktiem.

Par trešo jaut?jumu

78 Ar trešo jaut?jumu iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka gad?jum?, ja darba ??m?js, kuru darba dev?js ir nor?kojis darb? cit? dal?bvalst?, ir aizvietots ar citu darba ??m?ju, kuru ir nor?kojis cits darba dev?js, šis p?d?jais darba ??m?js ir j?uzskata par “nos?t?tu aizst?t citu personu” š?s ties?bu normas noz?m?, l?dz ar to tas nevar g?t labumu no ?paš? noteikuma, kas paredz?ts šaj? ties?bu norm?, lai paliktu pak?auts t?s dal?bvalsts, kur? t?s darba dev?js parasti veic savu darb?bu, ties?bu aktiem. Š? tiesa ar? jaut?, vai tas, ka abu attiec?go darba ??m?ju darba dev?ju juridisk?s adreses ir vien? un taj? paš? dal?bvalst?, vai tas, ka tiem eventu?li ir personiskas vai organizatoriskas saiknes, ir noz?m?gs šaj? zi??.

– Par pie?emam?bu

79 Be??ijas vald?ba apgalvo, ka trešais jaut?jums ir hipot?tisks, jo ar to tiek jaut?ts, vai tas, ka otrajam darba dev?jam juridisk? adreses ir dal?bvalst?, kas nav t? dal?bvalsts, kur? ir pirm? darba dev?ja juridisk? adrese, ir noz?m?gs, lai atbild?tu uz uzdoto jaut?jumu, lai gan abu pamatliet? apl?koto darba dev?ju juridisk?s adreses ir vien? un taj? paš? dal?bvalst?.

80 Šaj? zi?? ir j?konstat?, ka trešais jaut?jums nav hipot?tisks iepriekš?j? punkt? izkl?st?to iemeslu d??, jo da?a no š? jaut?juma t? formul?juma d?? attiecas uz apst?kli, ka attiec?go darba dev?ju juridisk?s adreses atrodas vien? un taj? paš? dal?bvalst?, kas ir apst?klis, kurš atbilst pamatlietas faktiskajiem apst?k?iem, atbilstoši kuriem saska?? ar iesniedz?jtiesas nol?mum?

norādīto gan *Martin Meat*, gan *Martimpex* juridiskā adrese ir Ungārijā.

– Par lietas būtību

81 Vispirms ir jānorāda, ka trešais jautājums ir uzdots tikai gadījumā, ja Tiesa uz otro jautājumu atbildētu, ka apliecināšas A 1 saistošais raksturs, kā tas izriet no atbildes uz pirmo jautājumu, var tikt ierobežots otrajā jautājumā norādītajos apstākļos.

82 Tādējādi saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ar LESD 267. pantu izveidotā procedūra ir Tiesas un valsts tiesu sadarbības instruments, kura dēļ Tiesa sniedz valsts tiesā tādās Savienības tiesību interpretācijās norādes, kas tām ir nepieciešamas, lai atrisinātu izskatāmās lietas, un kas ļauj Tiesai sniegt Savienības tiesību interpretāciju, kura ir noderīga valsts tiesai (šajā nozīmā skat. rīkojumu, 2017. gada 7. septembris, *Alandžak u.c.*, C-187/17, nav publicēts, EU:C:2017:662, 9. un 10. punkts).

83 Kā to būtībā apgalvo Austrijas un Vācijas valdības, kā arī Komisija – tā kā trešais jautājums attiecas uz nosacījuma apjomu, kurš ir paredzēts Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punktā un saskaņā ar kuru, lai paliktu pakāpta dalībvalsts, kurā darba devējs parasti veic savu darbību, tiesību aktiem, darbā norīkotā persona nedrīkst būt “nosūtīta aizstāt citu personu” (turpmāk tekstā – “neaizstāšanas nosacījums”), šis jautājums attiecas uz pašu pamatlietas priekšmetu. Ar šo jautājumu iesniedzējtiesa vēlas uzzināt, kurai no abu dalībvalstu, kuras ir iesniegušas savu strīdu administratīvajā komisijā, aizstāvītajām interpretācijām būtu jādod priekšroka, jo to pretrunīgās interpretācijas saistībā ar neaizstāšanas nosacījumu, kā tas izriet no Tiesas iesniegtajiem lietas materiāliem, ir nesaskaņota pamatā, kuras ir starp pamatlietas dalībniekiem saistībā ar attiecīgajiem darba ūmājiem piemērojamajiem tiesību aktiem.

84 Turklāt Austrijas valdība apgalvo, ka nevar tikt izslēgts, ka kompetentā Ungārijas iestāde saistībā ar noteiktiem no attiecīgajiem daudzajiem darba ūmājiem nav izdevusi apliecinābu E 101 vai apliecinābu A 1, un līdz ar to neaizstāšanas nosacījuma interpretācija ir tieši nozīmīga, lai rastu risinājumu pamatlietā saistībā ar šiem darba ūmājiem.

85 Šajos apstākļos, lai gan, kā tas izriet no atbildēm uz pirmo un otro jautājumu, iesniedzējtiesai ir saistošas pamatlietā aplūkotās apliecināšas A 1 tikmēr, kamēr tās nav atsaukusis kompetentā Ungārijas iestāde vai Ungārijas tiesas atzinušas tās par spēkā neesošām, ir jāatbild uz trešo jautājumu.

86 Pamatlietā ir redzams, ka *Martin Meat* darba ūmāji ir tikuši norīkoti darbā Austrijā laikposmā no 2007. gada līdz 2012. gadam, lai veiktu gaļas izciršanas darbus *Alpenrind* telpās. No 2012. gada 1. februāra līdz 2014. gada 31. janvārim ieskaitot, tādējādi strīdīgajā laikposmā, *Martimpex* darba ūmāji ir bijuši norīkoti Austrijā, lai veiktu to pašu darbu. No 2014. gada 1. februāra *Martin Meat* darba ūmāji no jauna veica šo darbu šajās pašās telpās.

87 Tādēļ ir jāizvērtē, vai neaizvietošanas nosacījums ir ievērots tādā gadījumā kā pamatlietā aplūkotais strīdīgajā laikposmā, kā arī vai un kādā mērā attiecīgā darba devēja juridisko adresu atrašanās vietas vai eventuālo personisko vai organizatorisko saikņu pastāvīšana ir nozīmīga šajā kontekstā.

88 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un tiesiskā regulējuma, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi (spriedums, 2017. gada 21. septembris, Komisija/Vācija, C-616/15, EU:C:2017:721, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

89 Vispirms Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punktā redakcijā, kura bija piemērojama

strādā?g? laikposma sākumā, bija paredzēts, ka “persona, kas kādā dalībvalstī veic darbu nodarbinātās personas statusā tādā darba devēja uzdevumā, kurš parasti tur veic savas darbības, un ko minētais darba devējs ir nosūtījis uz citu dalībvalsti veikt darbu minētā darba devēja uzdevumā, ar turpmāk ir pakāauta pirmās dalībvalsts tiesību aktiem, ja paredzams minētā darba ilgums nepārsniedz 24 mēnešus un minētā persona nav nosūtīta aizstāt citu personu.”

90 Tādējādi no Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punkta, konkrēti, no vārda “ja”, izriet, ka tas, ka darbu norīkotais darba devējs aizstāj citu personu, ir šķērslis tam, ka šis darba devējs aizvietotājs var palikt pakāauts dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tādā darba devējs parasti veic darbu, un ka neaizstāšanas nosacījums ir piemērojams kumulatīvi nosacījumam, kas ar to ir paredzēts šajā tiesību normā, saistībā ar attiecīgā darba maksimālo ilgumu.

91 Turklāt tas, ka šajā tiesību normā nav tiešas norādes uz attiecīgo darba devēju juridiskajam adresēm vai starp tiem pastāvošajām eventuelajām personiskajām vai organizatoriskajām saiknēm, vedina domāt, ka šādi apstākļi nav nozīmīgi, lai interpretētu šo pašu tiesību normu.

92 Turpinājumā saistībā ar Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punkta kontekstu ir jānorāda, ka saskaņā ar šo panta nosaukumu tajā paredzētie noteikumi, ieskaitot tos, kas ietverti tādā 1. punktā, ir “pašie noteikumi”, kas attiecas uz sociālā nodrošinājuma tiesību aktu noteikšanu, kuri piemērojami personām, kas ietilpst šīs regulas piemērošanas jomā.

93 Kā izriet no šīs regulas 11. panta 3. punkta a) apakšpunkta, šā pantam esot ietvertam “Vispārīgjos noteikumos”, tādās personas kā darba devēja pamatlietā, kuri veic darbu nodarbinātās vai pašnodarbinātās personas statusā dalībvalstī, ir pakāauti dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tie veic šo darbu.

94 Tāpat no Regulas Nr. 883/2004 17. un 18. apsvēruma izriet, ka “parasti” tiesību akti, kas piemērojami personām, kuras veic darbu nodarbinātās vai pašnodarbinātās personas statusā dalībvalsts teritorijā, ir šīs pārdāvās minētās dalībvalsts tiesību akti un ka ir “jāatkāpjas no minētā vispārīgā noteikuma” konkrētās situācijās, kurās ir pamatoti piemērot citu piesaistes kritēriju.

95 No tā izriet, ka, ciktāl Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punkts ir atkāpe no vispārīgā noteikuma, kas ir piemērojams, lai noteiktu tiesību aktus, kuri attiecas uz personām, kuras ir nodarbinātās vai pašnodarbinātās dalībvalstī, tas ir jāinterpretē šauri.

96 Visbeidzot saistībā ar Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punkta mērķiem, kā arī kopumā saistībā ar šīs tiesību normas juridisko ietvaru ir jākonstatē, ka, lai gan Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punktā ir paredzēts pāšs noteikums, lai noteiktu tiesību aktus, kas piemērojami darba devēju norīkošanas darbā gadījumā, jo šā specifiskā situācija principā pamato citu piesaistes kritēriju, tomēr Savienības likumdevējs paredzēja arī izvairīties no tā, ka šis konkrētais noteikums varētu sniegt labumu secīgi norīkotiem darba devējiem, kas veic to pašus darbus.

97 Turklāt Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punkta atširīgā interpretācija atkārbā no attiecīgo darba devēju attiecīgās juridiskās adreses vai personisko vai organizatorisko saikņu pastāvošanas starp tām varētu kompromitēt Savienības likumdevēja mērķi principā pakāaut darba devēju tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā ieinteresētā persona veic savu darbu.

98 Konkrēti, kā izriet no Regulas Nr. 883/2004 17. apsvēruma, lai iespējami efektīvi garantētu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām, kas nodarbinātās kādas dalībvalsts teritorijā, ir lietderīgi noteikt vispārīgu noteikumu, ka piemērojamie tiesību akti ir tās dalībvalsts tiesību akti, kurā attiecīgā persona veic savu darbu nodarbinātās vai pašnodarbinātās personas statusā.

Turklīt no šīs regulas 5. un 8. apsvēruma arī izriet, ka sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinācijas ietvaros ir jāgarantē vislabākā vienlīdzīgā attieksme pret personām, kas ir nodarbinātas šīs pašas dalībvalsts teritorijā.

99 No šī sprieduma 89.–98. punktā izklāstajiem apsvērumiem izriet, ka darbā norīkotu darba ņēmēju atkārtota izmantošana vienam un tam pašam amatam, lai gan darba ņēmēji, kas izrādījuši iniciatīvu veikt norīkošanu, ir atšķirīgi, neatbilst ne Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punkta formulējumam, ne mērķiem un nav arī atbilstoša šīs tiesību normas kontekstam, līdz ar to šā darbā norīkotā persona nevar būt labumu no šājas tiesību normas paredzētā pašā noteikuma, ja tā aizvieto citu darba ņēmēju.

100 Ēmot vērā visus iepriekš izklāstātos apsvērumus, uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja darba ņēmējs, kuru darba devējs ir norīkojis darbā citā dalībvalstī, ir aizvietots ar citu darba ņēmēju, kuru ir norīkojis cits darba devējs, šis pārdzīvais darba ņēmējs ir jāuzskata par “nosērtu aizstāt citu personu” šīs tiesību normas nozīmā, līdz ar to tas nevar būt labumu no pašā noteikuma, kas paredzēts šājas tiesību normas, lai paliktu pakauts tās dalībvalsts, kurā tās darba devējs parasti veic savu darbību, tiesību aktiem. Tas, ka abu attiecīgo darba ņēmēju darba devēju juridiskās adreses ir vienā un tajā pašā dalībvalstī, vai tas, ka tiem eventuāli ir personiskas vai organizatoriskas saiknes, nav nozīmes šajā ziņā.

Par tiesīšanu izdevumiem

101 Attiecībā uz pamatlīetas pusēm šīs tiesvedības ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesīšanu izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) **Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 987/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka stenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004, kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 1244/2010 (2010. gada 9. decembris), 5. panta 1. punkts, lasot to kopsakarā ar Regulas Nr. 987/2009, kurā grozījumi ir izdarīti ar Regulu Nr. 1244/2010, 19. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka apliecinā A 1, kuru izsniegusi dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordināšanu, kurā grozījumi ir izdarīti ar Regulu Nr. 1244/2010, 12. panta 1. punktu, ir saistoša ne tikai dalībvalsts, kurā darbs tiek veikts, iestādēm, bet arī šīs dalībvalsts tiesēm.**
- 2) **Regulas Nr. 987/2009, kurā grozījumi ir izdarīti ar Regulu Nr. 1244/2010, 5. panta 1. punkts, lasot to kopsakarā ar Regulas Nr. 987/2009, kurā grozījumi ir izdarīti ar Regulu Nr. 1244/2010, 19. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka apliecinā A 1, kuru izsniegusi dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar Regulas Nr. 883/2004, kurā grozījumi ir izdarīti ar Regulu Nr. 1244/2010, 12. panta 1. punktu, ir saistoša gan dalībvalsts, kurā tiek veikts darbs, sociālā nodrošinājuma iestādēm, gan šīs dalībvalsts tiesēm tikmēr, kamēr šo apliecinā dalībvalsts, kurā šī apliecinā ir izdota, nav atsaukusi vai atzinusi par spēkā neesošu, lai gan šīs pārdzīvais minētās dalībvalsts kompetentās iestādes un dalībvalsts, kurā tiek veikts darbs, kompetentās iestādes ir vērsušās administratīvajās komisijās sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācijai un tā ir secinājusi, ka šī apliecinā ir izdota nepamatoti un tā būtu jāatsauc.**

Regulas Nr. 987/2009, kurā grozījumi ir izdarīti ar Regulu Nr. 1244/2010, 5. panta 1. punkts, skatot to kopsakarā ar Regulas Nr. 987/2009, kurā grozījumi ir izdarīti ar Regulu Nr. 1244/2010, 19. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka apliecinā A 1, kuru izsniegusi dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar Regulas Nr. 883/2004, kurā grozījumi ir izdarīti

ar Regulu Nr. 1244/2010, 12. panta 1. punktu, ir saistoša gan dalībvalsts, kurā tiek veikts darbs, sociālā nodrošinājuma iestādēm, gan šīs dalībvalsts tiesīm attiecīgajā gadījumā ar atpakaļejošu spēku, lai gan šī apliecība ir tikusi izdota vienīgi pēc tam, kad šī dalībvalsts bija iekļāvusi attiecīgo darba ņēmēju obligātā apdrošināšanā saskaņā ar tās tiesību aktiem.

3) Regulas Nr. 883/2004, kurā grozījumi ir izdarīti ar Regulu Nr. 1244/2010, 12. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja darba ņēmējs, kuru darba devējs ir norādījis darbā citā dalībvalstī, ir aizvietots ar citu darba ņēmēju, kuru ir norādījis cits darba devējs, šis pārdzīvais darba ņēmējs ir jāuzskata par “nosūtītu aizstāt citu personu” šīs tiesību normas nozīmē, līdz ar to tas nevar gūt labumu no pašā noteikuma, kas paredzēts šajā tiesību normā, lai paliktu pakauts tās dalībvalsts, kurā tās darba devējs parasti veic savu darbību, tiesību aktiem.

Tas, ka abu attiecīgo darba ņēmēju darba devēju juridiskās adreses ir vienas un tajā pašā dalībvalstī, vai tas, ka tiem eventueli ir personiskas vai organizatoriskas saiknes, nav nozīmes šajā ziņā.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – vācu.